İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (No: 2013/4)

T.C. - 15.03.2013 Tarihli 28588 Sayılı Resmi Gazete - İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (No: 2013/4)

15.03.2013 Tarihli 28588 Sayılı Resmi Gazete

TEBLİĞ

Ekonomi Bakanlığından:

İTHALATTA HAKSIZ REKABETİN ÖNLENMESİNE İLİŞKİN TEBLİĞ (2013/4)

BİRİNCİ KISIM

Genel Bilgi ve İşlemler

MADDE 1 – (1) Borusan Paslanmaz Çelik Boru ve Profil San. ve Tic. A.Ş. (Borusan) tarafından yapılan başvuru üzerine Çin Halk Cumhuriyeti (ÇHC), ve Çin Tayvan'ı (Tayvan) menşeli "paslanmaz çelikten borular" için 19/4/2012 tarihli ve 28269 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesine İlişkin Tebliğ (2012/9) ile başlatılan damping soruşturması Ekonomi Bakanlığı (Bakanlık) İthalat Genel Müdürlüğü (Genel Müdürlük) tarafından yürütülerek tamamlanmıştır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 14/6/1989 tarihli ve 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun, 20/10/1999 tarihli ve 99/13482 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Karar ve 30/10/1999 tarihli ve 23861 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Yönetmelikten (Yönetmelik) oluşan ithalatta haksız rekabetin önlenmesi hakkında

mevzuat hükümleri çerçevesinde yürütülen damping soruşturması sonuçlarını içermektedir.

Yerli üretim dalının temsil niteliği

MADDE 3 – (1) Başvuru sahibi Borusan firmasının Yönetmeliğin 20 nci maddesi çerçevesinde yerli üretim dalını temsil niteliğini haiz olduğu tespit edilmiştir. Soruşturma esnasında bu tespiti değiştirecek herhangi bir somut bilgi alınmamıştır.

İlgili tarafların bilgilendirilmesi, dinlenmesi ve bilgilerin değerlendirilmesi

MADDE 4 – (1) Soruşturma açılmasını müteakip, söz konusu ürünün Bakanlıkça tespit edilen ithalatçılarına, ÇHC ve Tayvan'da yerleşik bilinen ihracatçılarına ve anılan ülkede yerleşik diğer ihracatçılara erişilebilmesini teminen ÇHC'nin Ankara'daki Büyükelçiliği ile Tayvan'ın Ankara'daki Taipei Ekonomi ve Kültür Ofisi'ne soruşturma açılış tebliği, şikâyetin gizli olmayan metni ve soru formlarına ilişkin bildirimler gönderilmiştir.

(2) Taraflara soru formunu yanıtlamaları için posta süresi dahil 37 gün süre tanınmıştır. İthalatçı ve soruşturma konusu ülkelerdeki üretici/ihracatçıların süre uzatımı yönündeki makul talepleri karşılanmıştır.

(3) Yerli üretici, soru formuna usulüne uygun şekilde yanıt vermiştir. Ayrıca, soruşturma süresi boyunca Bakanlık ile işbirliği içinde olmuş ve gerektiğinde talep edilen ilave bilgileri temin etmiştir.

(4) Soruşturma konusu maddenin ithalatını yaptığı tespit edilen ve kendilerine soru formu gönderilen firmalardan 20'si ithalatçı soru formuna yanıt göndermiştir.

(5) Tayvan'da yerleşik üretici/ihracatçılardan Yeun Chyang Industrial Co.Ltd. (YC) firması üretici-ihracatçı soru formuna usulüne uygun olarak cevap vermiş ve soruşturma süresince işbirliği halinde bulunmuştur. Firmanın soru formuna verdiği yanıtların incelenmesi neticesinde tespit edilen eksiklikler firmaya bildirilmiş, firma bu eksikliklere ilişkin yanıtını da kendisine tanınan süre içerisinde Bakanlığa iletmiştir.

(6) Öte yandan, YC firması nezdinde yapılan yerinde doğrulama soruşturması esnasında firmanın isminin 29/6/2012 tarihinde YC Inox Co., Ltd. olarak değiştirildiği tespit edilmiştir. Firma söz

konusu isim değişikliğine ilişkin olarak Tayvan Ekonomik İşler Bakanlığı Dış Ticaret Ofisi'nden alınan belgeyi Bakanlığa sunmuştur.

(7) Tayvan'da yerleşik diğer bir firma olan Froch Enterprise Co., Ltd. (Froch) firması da soru formuna süresi içinde yanıt vermiştir. Yanıtın incelenmesi neticesinde tespit edilen eksikliklerin tamamlanması istenmiştir. Firma eksikliklere ilişkin yanıtını süresi içerisinde Bakanlığa iletmiş olsa da talep edilmesine rağmen damping marjı hesaplamasına esas teşkil edecek maliyet verilerinin ihracata konu olan ürün tipleri bazında sunulmadığı ve soru formunda talep edilen kâr/zarar beyanı tablolarının doldurulmadığı tespit edilmiştir. Bu nedenle söz konusu firma için damping marjı hesabı için eldeki mevcut veriler kullanılmıştır.

(8) Tayvan'da mukim firmalardan Ching-Hann Industries Co., Ltd. (Ching-Hann) firması ise soru formuna süresi içerisinde yanıt veremediğinden adı geçen firmanın işbirliğine gelmediği kabul edilmiştir.

(9) ÇHC'de yerleşik Foshan Vinmay Stainless Steel Co., Ltd. (Foshan Vinmay) firması üretici/ihracatçı soru formunu süresi içerisinde yanıtlamıştır. ÇHC'de yerleşik diğer bir firma olan Foshan Nanhai Qiuxun Stainless Steel Product Co. Ltd. (Foshan Nanhai) firması da soru formuna yanıtını Bakanlığa sunmuş, bununla beraber yapılan inceleme neticesinde bir takım eksiklikler tespit edildiğinden adı geçen firmadan bu eksiklikleri gidermesi talep edilmiştir. Yanıtların incelenmesi neticesinde firmanın işbirliğine geldiği kabul edilmiştir.

(10) ÇHC'de yerleşik her iki firma da piyasa ekonomisi koşullarında faaliyet göstermediklerini kabul ederek bireysel muamele talebiyle Türkiye'ye gerçekleştirdikleri ihracat işlemleri kullanılarak kendileri için damping marjı tespiti yapılmasını talep etmişlerdir. Adı geçen firmaların bu talebi kabul edilmiştir.

(11) Soruşturma sonucunda alınacak karara esas teşkil edecek bilgi, bulgu, tespit ve değerlendirmeleri içeren nihai bildirim ÇHC'nin Ankara'daki Büyükelçiliği ve Tayvan'ın Ankara'daki resmî temsilciliği ile soruşturma sırasında işbirliğinde bulunan ithalatçılara, yukarıda adı geçen yurtdışında yerleşik üretici/ihracatçılara ve yerli üreticiye iletilmiştir. Adı geçen tüm taraflara nihai bildirime ilişkin görüş bildirmeleri için uygun bir süre tanınmış, nihai bildirime yanıt verme süresinin uzatılması yönündeki makul talepler karşılanmıştır.

(12) Froch firması için hazırlanan firma nihai bildiriminde bir ürün tipi için kullanılan maliyet verisinde maddi hataya rastlanmış, ilgili ürün tipi için gerekli düzeltmeleri içeren firma bildirimi firmanın yasal temsilcisine vakit geçirmeksizin iletilmiştir. Firmanın nihai bildirime yanıt verme süresinin uzatılması talebi bu husus dikkate alınarak değerlendirilmiştir.

(13) Nihai bildirim sonrasında soruşturma konusu ürünün ithalatçıları ile Froch firmasından gelen dinleme toplantısı talepleri de kabul edilmiştir. Bu çerçevede, ithalatçılar ile yerli üretici firmanın katılımı ile 13/12/2012 tarihinde, Froch firmasının Türkiye'deki temsilcisinin katılımıyla da 25/12/2012 tarihinde dinleme toplantıları düzenlenmiştir.

(14) Tarafların soruşturma boyunca ve nihai bildirim sonrasında ortaya koyduğu tüm bilgi, belge ve görüşler incelenmiş, mezkûr görüşlerden soruşturma kapsamında değerlendirilebilecek olanlara bu Tebliğin ilgili bölümlerinde değinilmiştir. Ayrıca, ilgili taraflardan alınan bilgi ve belgelerin gizli olmayan nüshaları, talep eden bütün ilgili tarafların bilgisine sunulmak üzere hazır tutulmuştur.

Yerinde doğrulama soruşturmaları

MADDE 5 – (1) Yönetmeliğin 21 inci maddesi çerçevesinde yerli üretici Borusan firmasının Gebze'deki idari ofisleri ve üretim tesisleri ile Tayvan'da yerleşik bulunan ve soru formlarına yanıt veren Froch ve YC firmaları nezdinde yerinde doğrulama soruşturmaları gerçekleştirilmiştir.

Soruşturma dönemi

MADDE 6 – (1) Damping belirlemesi için 1/1/2011–31/12/2011 tarihleri arası soruşturma dönemi (SD) olarak kabul edilmiştir. Zarar belirlemelerinde ise veri toplama ve analiz için 1/1/2008-31/12/2011 arasındaki dönem esas alınmıştır.

Soruşturma konusu ürün ve benzer ürün

MADDE 7 – (1) Soruşturma konusu eşya, 7306.40.20.90.00 ve 7306.40.80.90.00 Gümrük Tarife İstatistik Pozisyonları (GTİP) altında yer alan "Paslanmaz çelikten kesiti daire şeklinde olan diğer (dikişli) boruların soğuk çekilmiş veya soğuk haddelenmiş olanlarının; diğerleri" ile 7306.61.10.00.00 GTİP'i altında yer alan "Paslanmaz çelikten kesiti kare/dikdörtgen şeklinde olan

dikişli borular”dır.

(2) Soruşturmaya konu paslanmaz çelikten borular muhtelif ebatlarda kesiti daire veya kare/dikdörtgen şeklinde olabilmekte ve mobilya ve aksesuar üretiminde, otomotiv sektöründe, endüstriyel mutfak imalatında ve gıda, kimya, gübre, kağıt, ilaç, boya, petrokimya, plastik ve yağ sanayileri başta olmak üzere her tür korozif ortam ve uygulama alanlarında kullanılabilmektedir.

(3) Soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunan ithalatçılar tarafından nihai bildirim öncesinde, yerli üreticinin ürettiği paslanmaz çelik borularda soruşturma konusu ülkelerdeki üretici/ihracatçıların ürünlerinden farklı olarak kaynak izinin bulunduğu, söz konusu borularda iç yüzeyde çapak olduğu, ürünlerin boy kesimlerinde kör bıçak kullanımı nedeniyle büzülmeler yaşandığı, yerli üreticinin 168 mm altındaki çaplarda üretim yapamadığı, polisajlı, kanallı ve oval boru üretme kapasitesinin bulunmadığı, A511 ve A213 standardı ile SCH 5, 10, 20, 40, 80 ve 120 kalınlıklarında boru üretemediği, 201, 202 ve 301 kalite üretiminin olmadığı, gerekli kalite testlerinin yapılmadığı ve kaynak operatörlerinin American Welding Society (AWS) sertifikasına sahip olmadığı öne sürülmüştür.

(4) Soruşturma kapsamında işbirliğine gelen ithalatçıların yukarıda özetlenen iddiaları gerek yerinde doğrulama soruşturması sırasında gerekse yazılı olarak yerli üreticiye iletilmiş, bu iddialara ilişkin açıklama talep edilmiştir.

(5) Nihai bildirim sonrasında gelen görüşler incelendiğinde ise ithalatçı firmaların bir kısmının nihai bildirim öncesinde dile getirilmeyen yeni iddialar öne sürdüğü görülmüştür. Bu bağlamda, yerli üreticinin 168.3 mm’den daha büyük çaplı ürünler ile et kalınlığı 5 mm’den fazla olan ürünleri üretemediği, ASTM A312, ASTM A778, DIN 11850, ANSI-B3619 ve ANSI-B3610 normlarında üretiminin olmadığı belirtilerek, yerli üreticinin ürettiği ürünler ile adı geçen ülkelerden gerçekleştirilen ithalata konu olan ürünlerin benzer ürün olmadığı savunulmuştur.

(6) Yerli üretim dalı tarafından üretilen paslanmaz çelik borularda kaynak izinin görülmesi ile ilgili iddiaya ilişkin olarak verilen yanıtta, soruşturma konusu maddenin boyuna kaynaklı dikişli boru olması nedeniyle bu ürünlerde kaynak izinin görülmesinin üretim yönteminin doğal sonucu olduğu ifade edilmiştir. Bununla beraber, talep gelmesi halinde üretilen borularda ilave işlem yapılarak dikiş izinin giderildiği ancak buna rağmen kesitten bakıldığında kaynak izinin tamamen

giderilmesinin mümkün olmadığı ifade edilmiştir. Kaynak izi olmayan boruların dikişsiz paslanmaz çelik borular olduğu ve soruşturma kapsamında yer almadığı da belirtilmiştir.

(7) Üretilen boruların iç yüzeylerinde çapak olduğu iddiasına karşı söz konusu çapaklanmanın kaynak işleminin doğal bir sonucu olarak ortaya çıktığı, buna karşılık standartların elverdiği düzeyin ötesinde bir çapaklanmanın olmadığı ifade edilmiştir. Bu iddiaya ilişkin olarak verilen yanıtta ayrıca, iç yüzeyde çapaklanma görülmemesinin kaynak kalitesinde şüphe yaratması gerektiği vurgulanarak müşteri talebine göre çapak temizleme işleminin de yapılabildiği ifade edilmiştir.

(8) Yerli üretim dalı tarafından üretilen boruların boy kesim yerlerinde kör bıçak kullanımı nedeniyle büzülme olduğu iddiasına ilişkin olarak alınan yanıtta ise boy kesim yerlerinde büzülmenin “alpha cut” makinesi kullanıldığında söz konusu olabileceği, buna karşılık yerli üretici tarafından adı geçen kesim makinelerinin kullanılmadığı ifade edilmiştir. Yerli üretici tüm üretim hatlarında mekanik hızlı testere kullanıldığını belirterek ürettiği borularda büzülme görülmesinin mümkün olmadığını belirtmiştir. Yerli üretici ayrıca, soruşturma konusu ülkeler dışından alpha cut makinesiyle kesilmiş boruların ithal edildiğini ve bu ürünlerin yerli üreticinin adı kullanılarak pazarlandığı yönünde duyumlar aldığını da ifade etmiştir.

(9) Yerli üretim dalının bazı ebatlarda üretim yapamadığına ilişkin olarak gündeme getirilen iddialarla ilgili olarak alınan yanıtta çapı 10 ila 168.3mm olan boruların üretiminin gerçekleştirildiği ve bu aralıkta üretilen ürünlerin piyasadaki toplam talebin çok büyük bir kısmını oluşturduğu ifade edilmiştir. Yerli üretici ayrıca, bünyelerinde bulunan mekanik atölyeleri sayesinde standart dışı taleplere uygun kalıpların da kısa sürede hazırlanabildiğini belirtmiştir.

(10) Bununla beraber, yerli üretim dalının ithalata konu olan bütün tip ve ebatlarda üretim gerçekleştirmesinin ekonomik açıdan sürdürülebilir olmadığı; yerli üretim dalının talep koşullarını dikkate alarak maliyet açısından en azından başa baş noktasında üretimini sürdürebileceği ürün tiplerini tercih etmesinin ekonomik açıdan makul olduğu değerlendirilmektedir. Özellikle dampingli ithalatın yarattığı fiyat ve maliyet baskısı dikkate alındığında yerli üretim dalının tüm ürün tiplerini kapsayacak bir üretim yapılanmasına gitmemesi olağandır.

(11) Yerli üreticinin polisajlı boru ve profil, kanallı boru ve profil ile oval boru üretimi olduğu yerinde doğrulama soruşturması esnasında tespit edilmiştir.

(12) Yerli üretici A511 ve A213 standardının dikişsiz (boyuna kaynaklı olmayan) paslanmaz çelik boruların Amerikan standardındaki ismi olduğunu bu ürünlerin de soruşturma kapsamına dahil olmadığını belirtmiştir. SCH 5, 10, 20, 40, 80 ve 120 gibi tanımların da boru et kalınlıklarının Amerikan standardına göre sınıflandırmasından kaynaklandığı, tüm bu ölçülerin metrik sistemde de karşılıklarının bulunduğu ve üretimin de mevcut olduğu ifade edilmiştir.

(13) Yerli üretim dalının 201, 202 ve 301 kalite çelikten mamul boru ve profil üretimi olmadığına ilişkin olarak verilen yanıtta bu kalitedeki ürünlerin de diğer ürünlerle aynı üretim sürecine tabi olduğu ve yeterli talep gelmesi halinde bu kalitedeki ürünlerin de üretiminin gerçekleştirilebileceği ifade edilmiştir.

(14) Yerli üreticinin eddy current olarak bilinen kalite testini gerçekleştiremediği yönündeki iddiaya ilişkin olarak alınan yanıtta ise müşteri talebi halinde bu testin gerçekleştirilebildiği ifade edilmiştir. Firma nezdinde yapılan yerinde doğrulama soruşturması esnasında da bu testin gerçekleştirilebilmesi için gerekli teçhizatın bulunduğu ve çalışır vaziyette olduğu tespit edilmiştir. Yerli üreticinin adı geçen test haricinde de mekanik testleri gerçekleştirebildiği görülmüştür.

(15) Son olarak AWS sertifikalı kaynak operatörüne sahip olmadığı iddiası hakkında yerli üretim dalının görüşüne başvurulmuş, firmanın çalıştırdığı tüm kaynak operatörlerinin AWS ve EN standartlarına göre test edilip sertifikalandırıldığı ifade edilmiştir.

(16) Sonuç olarak yapılan incelemeler neticesinde, yerli üretim dalı tarafından üretilen dikişli paslanmaz çelik boru ve profiller ile soruşturma konusu ülkelerden ithal edilenlerin, teknik ve fiziki özellikleri, dağıtım kanalları, kullanıcı algılamaları ve kullanım alanları itibariyle benzer özelliklere sahip olduğu ve soruşturmaya konu ülkeden ithal edilen ürünün yerli üretim dalının ürünüyle doğrudan rekabet içinde bulunduğu, bu nedenle Yönetmeliğin 4 üncü maddesi çerçevesinde benzer ürün olarak kabul edilebileceği anlaşılmıştır.

(17) Soruşturma konusu ürün ile ilgili açıklamalar genel içerikli olup, uygulamaya esas olan GTİP ve karşılığı eşya tanımıdır. Bununla beraber, soruşturma konusu eşyanın Türk Gümrük Tarife Cetveli'nde yer alan tarife pozisyonunda ve/veya tanımında yapılacak değişiklikler bu Tebliğ hükümlerinin uygulanmasına halel getirmez.

İKİNCİ KISIM

Dampinge İlişkin Belirlemeler

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Bilgiler

Genel

MADDE 8 – (1) Damping belirlemesi için 1/1/2011–31/12/2011 tarihleri arası soruşturma dönemi olarak kabul edilmiştir.

(2) Tayvan'da yerleşik YC firması için yapılan damping belirlemelerinde, firmanın soru formuna verdiği yanıtlar ile yerinde inceleme esnasında firma tarafından sağlanan veriler esas alınmıştır. Tayvan'da yerleşik diğer üretici/ihracatçı firma olan Froch firması soru formuna süresi içerisinde yanıt vermesine rağmen kendisinden ürün tipi bazında talep edilen maliyet verilerini sunamamıştır. Bu firma için damping belirlemesi yapılırken doğrulaması yapılabilmiş mevcut en iyi veriler kullanılmış, ürün tipi bazında maliyetler de soruşturma çerçevesinde elde edilen veriler kullanılarak oluşturulmuştur.

(3) İşbirliğine gelen ve piyasa ekonomisi koşullarında faaliyet gösterdiği kabul edilen üretici-ihracatçı firmalar için özel bildirimlerinde aksi belirtilmediği sürece normal değer, ihraç fiyatı ve damping marjı aşağıda belirtildiği şekilde tespit edilmiştir. Buna ilaveten, firmalara gönderilen özel bildirimlerde normal değer, ihraç fiyatı ve damping marjı tespitinin nasıl yapıldığı detaylı olarak açıklanmıştır.

(4) ÇHC'den işbirliğine gelen ancak piyasa ekonomisi koşullarında faaliyet göstermediği kabul edilen üretici-ihracatçı firmalar için normal değer Yönetmeliğin 7 nci maddesi hükümleri çerçevesinde belirlenmiştir.

İKİNCİ BÖLÜM

Piyasa Ekonomisi Koşullarında Faaliyet Gösteren

Üretici-İhracatçı Firmalar İçin Normal Değer

Temsil testi

MADDE 9 – (1) Yönetmeliğin 5 inci maddesi hükmü gereğince, işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmanın menşe ülkedeki iç piyasa satışlarının normal değer tespitinde kullanılıp kullanılmayacağının belirlenmesi için ürün tipleri bazında temsil testi uygulanmıştır. Buna göre, benzer mal satışlarının miktar bazında Türkiye'ye satışların %5'ini veya daha fazlasını oluşturması halinde normal değer, normal ticari işlem çerçevesinde kabul edilen iç piyasa satışları esasında, aksi halde oluşturulmuş normal değer esasında belirlenmiştir.

Normal ticari işlem testi

MADDE 10 – (1) Yönetmeliğin 5 inci maddesi hükümleri gereğince, işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmanın menşe ülkedeki iç piyasa satışlarının normal değer tespitinde kullanılıp kullanılmayacağının belirlenmesi için ürün tipleri bazında normal ticari işlem testi uygulanmıştır. Buna göre;

a) Benzer ürünün tip bazında ağırlıklı ortalama net satış fiyatının (indirimler, vergiler ve iadeler düşülerek hesaplanmış) ağırlıklı ortalama birim maliyetinin üzerinde olduğu durumlarda normal değer;

1) Birim maliyetin üzerindeki satış miktarının ürün tipinin toplam satış miktarının %80'ini veya daha fazlasını oluşturması halinde, soruşturma dönemi boyunca gerçekleşen tüm iç piyasa satış işlemlerinin (kârlı ya da kârsız) ağırlıklı ortalaması esasında,

2) Birim maliyetin üzerindeki satış miktarının ürün tipinin toplam satış miktarının %80'inden daha azını oluşturması halinde ise soruşturma dönemi boyunca gerçekleşen yalnızca kârlı iç piyasa satış işlemlerinin ağırlıklı ortalaması esasında

belirlenmiştir.

b) Benzer ürünün tip bazında ağırlıklı ortalama net satış fiyatının, ağırlıklı ortalama birim maliyetinin altında olması halinde normal değer, soruşturma dönemi boyunca kârlı iç piyasa satış işlemlerinin ağırlıklı ortalaması esasında belirlenmiştir.

c) Benzer ürününün tip bazında kârlı satış işlemi olmaması halinde normal değer, oluşturulmuş normal değer esasında belirlenmiştir.

İç piyasa satışlarına dayanan normal değer

MADDE 11 – (1) İşbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmalar için Yönetmeliğin 5 inci maddesi hükmü gereğince iç piyasa satışlarının esas alındığı hallerde normal değer, menşe ülkenin iç pazarında benzer ürün için normal ticari işlemler çerçevesinde bağımsız alıcılar tarafından ödenmiş olan veya ödenmesi gereken fiyatlar esasında belirlenmiştir.

Oluşturulmuş değer

MADDE 12 – (1) Oluşturulmuş normal değer, işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmadan temin edilen benzer ürünün tip bazındaki imalat maliyeti ile satış, genel ve idari giderlerine makul oranda bir kârın eklenmesi suretiyle hesaplanmıştır. Ürün tipi esasında maliyet verilerini sunmayan Froch firması için üretim maliyetlerinin ve normal değerin tespitinde izlenen yöntem firma özel bildiriminde ayrıca açıklanmıştır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Piyasa Ekonomisi Uygulamayan Ülkelerde Faaliyet Gösteren

Üretici-İhracatçı Firmalar İçin Normal Değer

Bireysel muamele taleplerinin değerlendirilmesi

MADDE 13 – (1) Soruşturma kapsamında işbirliğinde bulunan ÇHC’de yerleşik firmalar, soru formlarında verdikleri yanıtlarda piyasa koşullarında faaliyet gösterdiklerini öne sürmeyerek, kendileri için bireysel muamele talebinde bulunmuşlardır. Firmaların kendilerine bireysel muamele yapılması talepleri uygun bulunmuş olup, Türkiye'ye satış verileri kullanılarak her biri için ayrı bir damping marjı hesaplanmıştır.

Oluşturulmuş normal değer

MADDE 14 – (1) ÇHC'de yerleşik işbirliğinde bulunan firmaların piyasa ekonomisinde faaliyet göstermediği kabul edildiğinden normal değer Yönetmeliğin 7 nci maddesi çerçevesinde, Türkiye'de benzer malın birim imalat maliyetine genel, idari ve satış giderleri ile makul bir kârın eklenmesiyle oluşturulmuştur.

(2) Foshan Nanhai firması oluşturulmuş normal değer tespitinde emsal ülke olarak Tayvan'ın seçilmesini talep etmiş ancak bu talebe ilişkin gerekçeler ile Tayvan'daki maliyet koşullarına ilişkin bilgi ve belge sunulmadığından söz konusu talep kabul edilmemiştir. Bununla beraber, normal değerin tespitinde Türkiye'deki veriler olduğu gibi alınmamış, uluslararası piyasa koşulları göz önüne alınarak ilgili kalemlerde gerekli ayarlamalar yapılmıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İhraç Fiyatı

İhraç fiyatının belirlenmesi

MADDE 15 – (1) İşbirliği yapan üretici-ihracatçı firmalar için ihraç fiyatı kural olarak Türkiye'ye satışlarında bağımsız alıcılarca fiilen ödenen fiyat esasında belirlenmiştir. Bununla beraber, ÇHC'de yerleşik işbirliğinde bulunan firmaların yanıtları incelendiğinde söz konusu firmaların Türkiye'ye satışlarının önemli bir bölümünü tacir firmalar aracılığıyla gerçekleştirdiği tespit edilmiştir.

(2) Foshan Vinmay firmasının yanıtları incelendiğinde, firmanın aracı ihracatçı firmalara kestiği faturalar ile bahse konu aracı firmaların Türkiye'deki alıcılara kestiği faturaların tutarları arasında ciddi farklar bulunduğu belirlenmiştir. Foshan Vinmay firması yanıtında aracı ihracatçı firmalara kesilen faturalardaki tutarların fabrika çıkış aşamasındaki fiyat olduğunu beyan ettiğinden ihraç fiyatı tespiti yapılırken Foshan Vinmay firmasının aracı ihracatçı firmalara kestiği faturalarda yer alan fiyatlar esas alınmıştır.

(3) Foshan Nanhai firmasının soru formuna verdiği yanıtlar ile sunduğu belgeler incelendiğinde de benzer durum tespit edilmiştir. Bununla beraber, Foshan Nanhai firması aracı ihracatçı

firmalara kesilen faturaları veya bu firmalarla yapılan sözleşme örneklerini sunmamıştır. Belgelerin incelenmesi neticesinde fatura örneği sunulan işlemlere konu olan soruşturma konusu maddenin gerçekten Foshan Nanhai firmasınca üretildiğine dair herhangi bir kanıta ulaşılamadığından ihraç fiyatı belirlemesi sadece doğrudan Foshan Nanhai tarafından faturası kesilen işlemler için yapılmıştır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Damping Marjları

Fiyat karşılaştırması

MADDE 16 – (1) Adil bir karşılaştırmanın yapılabilmesini teminen, normal değer ile ihraç fiyatı mümkün olduğu ölçüde fabrika çıkış aşamasına getirilerek aynı aşamada karşılaştırılmıştır.

(2) Yönetmeliğin 10 uncu maddesi hükmü gereğince, ilgili taraflarca fiyat karşılaştırmasını etkilediği ileri sürülen hususlar değerlendirilmiş ve kalite sınıflandırması, taşıma, sigorta, yükleme ve bindirme masrafları, paketleme giderleri, ödeme koşulları, ticarî aşama farklılığı, indirim, geri ödeme, banka masrafları, vergi iadesi gibi belgelendirilen, uygulanabilir ve haklı görülen ayarlamalar yapılmıştır.

(3) Foshan Vinmay firması nihai bildirime ilişkin olarak gönderdiği yanıtta ihraç fiyatı olarak firmanın aracı ihracatçı firmalara kestiği faturalarda yer alan fiyatların dikkate alınmasına itiraz ederek, değerlendirmenin ilgili aracı ihracatçı firmanın Türkiye’deki alıcılara kestiği fatura bedeli üzerinden yapılması gerektiğini savunmuştur.

(4) Yukarıda da ifade edildiği üzere, fiyat karşılaştırmasının adil şekilde yapılabilmesi için normal değer ile ihraç fiyatının mümkün olduğunca fabrika çıkış aşamasında yapılmasına çalışılmıştır. Foshan Vinmay firması soru formuna verdiği yanıtlarda aracı ihracatçı firmaya kesilen faturada yer alan fiyatın fabrika çıkış aşamasındaki fiyat olduğunu açık bir şekilde belirtmiştir. Öte yandan, aracı ihracatçı firmaya kesilen faturada yer alan fiyatların nihai fiyatlandırmaya esas teşkil ettiği de açıktır. Nitekim firmanın aracı ihracatçı firmaya ayrıca fatura kesmeyerek komisyon bedeli ödemesi durumunda da aynı ayarlamanın Türkiye’deki ithalatçıların ödediği bedel üzerinden yapılması gerekecektir. Bu nedenle firmanın itirazının kabul edilmesi uygun

görülmemiştir.

(5) Foshan Vinmay firmasının diğer itirazı ise hesaplamalarda ödeme vadesinin firmanın Türkiye'deki ithalata ilişkin olarak beyan ettiği 20 gün yerine 60 gün olarak kabul edilmesi olmuştur.

(6) Ödeme vadesinin tespitinde aracı ihracatçı firmanın Türkiye'deki alıcılara yaptığı satışların değil Foshan Vinmay firmasının aracı ihracatçı firma ile yaptığı satış kontratında belirtilen vadeler kullanılmıştır. Söz konusu kontratların incelenmesi sonucunda vadenin 60 gün olarak belirlendiği tespit edildiğinden ödeme vadesi olarak bu süre dikkate alınmıştır.

(7) ÇHC'de yerleşik işbirliğinde bulunan diğer firma olan Foshan Nanhai firması nihai bildirime ilişkin olarak herhangi bir görüş iletmemiştir.

(8) Tayvan'da yerleşik Froch firması nihai bildirime ilişkin olarak sunduğu görüşlerinde kendisi için oluşturulan üretim maliyetlerinin makul olamayacak ölçüde yüksek olduğunu öne sürmüş aynı düzeyde kalite ve et kalınlığına sahip ürün tipleri arasında sadece ürün çapına bağlı olarak ciddi üretim maliyeti farklılığının bulunduğunu belirterek bu durumun hesaplamalarda maddi bir hata olduğunu gösterdiğini ifade etmiştir.

(9) 8 inci maddede de belirtildiği üzere bu firma için damping belirlemesi yapılırken doğrulaması yapılabilmiş mevcut en iyi veriler kullanılmış, ürün tipi bazında maliyetler de soruşturma çerçevesinde elde edilen veriler kullanılarak oluşturulmuştur. Hesaplamalar yapılırken ürün kalitesi, et kalınlığı ve dış çap gibi unsurlara göre ortalama maliyet hesaplaması yapılmamış soruşturma kapsamında işbirliğine gelen tarafların sunduğu gerçek veriler kullanılmıştır.

(10) Doğrulanabilen veriler arasında Froch firmasının ürettiği ürün tipleri ile birebir uyuşan ürün tipleri olması durumunda üretim maliyetleri çeşitli ayarlamalar yapılmak suretiyle aynen alınmış, ürün tipleri arasında birebir örtüşme olmadığı hallerde Froch firmasının ürettiği ürün tipine en yakın olan ürün tipinin maliyeti yine çeşitli ayarlamalar sonrasında esas alınmıştır. Yakın ürün tiplerinin olmadığı istisnai hallerde ise firma lehine olacak şekilde Froch firmasının sunduğu verilerin doğru olduğu varsayılarak ortalama maliyet verileri kullanılmıştır. İmalat maliyetinin üzerine eklenen satış, idari ve genel giderlerin tespitinde ise yine firmanın lehine bir uygulamaya gidilerek firmanın yerinde doğrulama esnasında hazırlayıp sunduğu veriler kullanılmıştır.

(11) Firmanın itirazına ilişkin olarak, kullanılan verilerin dönemsellik arz etmesinin ve söz konusu maliyet verilerinin verisi kullanılan tarafların üretim miktarı, yöntemi, hammadde tedarik koşulları gibi unsurlarından etkilenmesinin muhtemel olduğu düşünülmektedir. Yapılan itiraza yönelik incelemelerde herhangi bir maddi hataya da rastlanmamıştır.

(12) Damping marjı tespitinde soruşturma konusu ürünlerin tip bazındaki maliyetleri büyük önem taşımakta, tip bazındaki maliyet verileri yapılan hesaplamalarda esas unsurlardan birisi olarak kullanılmaktadır. Bu nedenle üretici/ihracatçı firmalara gönderilen soru formlarında tip bazında maliyete ilişkin detaylı bilgi talep edilmektedir. Froch firması tip bazında maliyet verilerini soru formuna verdiği yanıtlarda sunmadığı gibi, talep edilmesine rağmen bu eksikliği giderecek bir çalışma içine de girmemiştir. Buna ilaveten firma, soru formunda yer alan ve damping marjı hesaplamasında dikkate alınan kâr-zarar beyanı tablolarını kendisinden ikinci defa talep edilmesine rağmen doldurmamıştır. Mevcut halde, firmanın işbirliğine gelmemiş kabul edilebilmesine olanak sağlayacak koşulların mevcut olduğu değerlendirmesine rağmen firmanın lehine olacak şekilde bir yaklaşım benimsenmiş ve firma için damping marjı tespitine çalışılmıştır.

(13) Damping marjı tespitinde oluşturulmuş normal değer yönteminin kullanılması istisnai bir yöntemdir. Normal şartlar altında bu yönteme başvurulduğunda firmaların sunduğu maliyet verileri esas alınarak hesaplama yapılırken Froch firmasının maliyet verilerini kendisinden istenildiği şekilde sunmaması nedeniyle oluşturulmuş normal değer hesaplamaları oluşturulmuş maliyet verilerine dayandırılmak zorunda kalınmıştır. Bu koşullar altında yapılan hesaplamaların ideal koşulları yansıtmaması olağandır.

(14) Bu itibarla, firmanın işbirliği düzeyi ve yapılan incelemede maddi bir hataya rastlanılmaması dikkate alınarak yapılan itiraza ilişkin olarak bir değişiklik yapılmasına gerek görülmemiştir.

(15) YC firması nihai bildirime ilişkin olarak sunduğu yanıtta toplam net ihracat değerinin tespitinde dikkate alınan satış indirimlerinin soru formuna verilen yanıtta Tayvan doları olarak beyan edildiğini buna karşılık hesaplamalarda Amerikan doları cinsinden hesaplamaya dahil edilerek toplam ihraç fiyatının olduğundan düşük belirlendiğini ifade etmiş ve söz konusu maddi hatanın düzeltilmesini talep etmiştir. Yapılan incelemede firmanın itirazının yerinde olduğu tespit edilmiş ve gerekli düzeltme yapılmıştır.

(16) YC firmasının diğer itirazı hammadde tedarik ettiği üreticilerden aldığı “ihracat işleme iadesi”nin fiyat karşılaştırması aşamasında dikkate alınmaması üzerine olmuştur. Firma soru formuna verdiği yanıtta, ihraç ettiği ürünlere ilişkin olarak hammadde tedarik ettiği üreticilerden iade almaya hak kazandığını beyan etmiş ve alınan bu iadelere karşılık olarak ihraç fiyatının ortalama iade tutarı kadar artırılmasını veya normal değerin aynı tutarda düşürülmesini talep etmiştir. Firma bu ayarlamanın normal değer ile ihraç fiyatının adil karşılaştırılması koşulunun yerine getirilmesi için gerekli olduğunu savunmuştur.

(17) Firmanın bu talebinin kabul edilebilmesi için ihracat ve yurt içi satışlara ilişkin maliyet kayıtlarının ayrı ayrı tutulması ve alınan iadelerin sadece ihracata konu olan ürün tiplerinin maliyetine yansıtılmış olduğunun gösterilmesi gerekmektedir. Buna karşılık gerek firmanın verdiği yanıtlardan gerekse yerinde doğrulama aşamasında yapılan incelemelerde maliyet muhasebesi kaydının yurt içi satışlar-ihracat ayrımı yapılmadan tutulduğu anlaşılmıştır. Diğer bir ifadeyle, firmanın üretim maliyeti verilerinin yurt içi satışlar-ihracat ayrımı gözetmeksizin her bir ürün tipinin ortalama maliyetini yansıttığı, hammadde tedarikçilerinden ihracat işlemleri için alınan iadelerin tüm hammadde alımlarına ortalama olarak yansıtıldığı belirlenmiştir. Bu nedenle alınan bu iade ve indirimlerin ihracat ve yurt içi satış fiyatları üzerindeki münhasır etkisinin tespiti mümkün olmamıştır.

(18) YC firmasının Dünya Ticaret Örgütü Anti-Damping Anlaşması’nın 2.4 üncü maddesinde bahsi geçen adil karşılaştırma ilkesine atfen talep ettiği ayarlamanın yapılabilmesi için alınan iadenin sadece ihracat fiyatlandırmasını etkilediğinin buna karşılık söz konusu uygulamanın yurt içinde yapılan satışlarda üretim maliyetine ve dolayısıyla fiyatlandırmaya etki etmediğinin net bir şekilde gösterilmesi gerekmektedir. Buna karşılık firma sadece alınan iadeye ilişkin kanıt sunmuş, bu iadenin fiyatlandırma üzerindeki farklı etkisini gösterememiştir. Firma bunun yerine genel olarak hesaplanan bir oranın kullanılarak üretim maliyetlerinin artırılmasını önermiştir.

(19) Buna karşılık, söz konusu iadelerin ürün tipi bazında maliyetlere ve fiyatlandırmaya etkisi görülmeden genel bir oran kullanılarak maliyet ve fiyatlarda ayarlama yapılmasının ürün tipi bazında yapılan normal ticari işlem değerlendirmesinin yanı sıra toplam kârlılık ve dolayısıyla normal değer hesaplamalarını da etkilemesi kaçınılmazdır. Maliyet ve dolayısıyla fiyatlandırma üzerindeki etkisi net bir şekilde gösterilemeyen söz konusu iadeler için böyle bir ayarlama

yapılması fiyat karşılaştırmasının adil olmasını sağlayamayacağı gibi böyle bir yöntemin yapılan değerlendirme ve hesaplamaların sıhhatini de olumsuz etkileyeceği düşünülmektedir. Dolayısıyla bu ayarlama talebinin kabulü uygun görülmemiştir.

(20) YC firması kendisine gönderilen firma özel bildirimine atıf yaparak toplam satışları dikkate alınarak yapılan değerlendirmede ağırlıklı ortalama satış fiyatının ağırlıklı ortalama kâr marjından yüksek ve kârlı gerçekleştirilen satışların oranının toplam satışlar içerisindeki payının %80'nin üzerinde olduğunu vurgulamış ve bu itibarla kâr marjı tespiti yapılırken kârlı kârsız tüm satışların toplam kârlılık oranının dikkate alınmasını ve belirlenen bu oranın damping marjı tespitinde kullanılmasını talep etmiştir.

(21) Ağırlıklı ortalama satış fiyatlarının ağırlıklı ortalama maliyetlerin üzerinde olup olmadığının değerlendirilmesi ile kârlı satışların toplam satışlar içerisindeki payının tespiti ürün tipi bazında yapıldığından bu talebin kabulü uygun görülmemiştir.

(22) Firma buna karşılık olarak, yukarıda bahsi geçen değerlendirmenin ürün tipi bazında yapılması halinde kârlılık oranının tespitinin inşaat borusu satışları dikkate alınarak yapılmasını talep etmiştir. Buna gerekçe olarak ise Türkiye'ye gerçekleştirilen ihracatın önemli bir kısmının bu tip ürünleri içerdiği, yurt içi satışlara konu olan ürünlerin ise sınai borulardan oluştuğu ve bu iki ürün tipi arasında farklı maliyet, fiyat ve pazar koşullarının bulunması gösterilmiştir. Firma iddialarına destek olarak Dünya Ticaret Örgütü Anti-Damping Anlaşmasının 2.2.2 nci maddesi ile Yönetmeliğin 2 ve 6 ncı maddelerine atıf yapmıştır. Firma idarenin Yönetmeliğin 6 ncı maddesi çerçevesinde satış giderleri, genel ve idari giderler ile kârın belirlenmesinde sayılan alternatif yöntemler arasında seçim yaparken takdir yetkisinin sınırlı olduğunu, aynı sonucu verecek başka bir yöntem belirlenmediği sürece firmanın yukarıda açıklanan önerisini kabul etmek zorunda olduğunu savunmuştur.

(23) Firmanın Türkiye'ye gerçekleştirilen ihracata konu olan tiplerin inşaat borusu buna karşılık yurt içine satışı yapılan ürün tiplerinin sınai boru olduğu yönündeki iddiası ne soru formuna verilen yanıtlarda ne de yerinde doğrulama aşamasında dile getirilmiştir. Ürün tiplerinin kodları ve faturalarda yer alan veriler de böyle bir farklılığa işaret etmemektedir. Buna ilaveten bu iki ürün kategorisi arasında fiyatlandırma, maliyet ve pazar koşullarına ilişkin olarak herhangi bir farklılığın söz konusu olduğuna dair bir bilgi de nihai bildirim sonrasına kadar sunulmamıştır.

Dolayısıyla soruşturmanın bu aşamasında bu iddiaların doğrulanması mümkün olmamıştır.

(24) Öte yandan firma tarafından nihai bildirim sonrasında sunulan itirazda iki ürün kategorisi arasında üretim maliyetlerinin, kârlılığın ve pazar koşullarının farklı olduğu savunulmuş olsa da satış giderleri, genel ve idari giderler ile finansal giderler ile diğer giderlerin tüm ürün tipleri için ciro içindeki payları gözetilerek dağıtılmasına itiraz edilmemiştir. Firmanın ilk defa nihai bildirim sonrasında öne sürdüğü bu iddianın kabul edilmesi daha önce firma tarafından sunulan tüm maliyet verilerinin sorgulanmasını ve buna göre gözden geçirilmesini zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla soruşturmanın bu aşamasında doğrulanabilir nitelikte bulunmadığından bu itirazın kabulü uygun görülmemiştir.

Damping marjları

MADDE 17 – (1) Yönetmeliğin 11 inci maddesi hükmü çerçevesinde damping marjları, normal değer ile ihraç fiyatlarının ağırlıklı ortalamalarının karşılaştırılması suretiyle hesaplanmıştır. Damping marjının belirlenmesinde kullanılan yöntem ile yapılan hesaplamalar, firma özel bildirimlerinde ayrıntılı olarak gösterilmiştir. İşbirliğine gelmediği kabul edilen firmalar için ise Yönetmeliğin 26 ncı maddesi hükmü uyarınca, işbirliğinde bulunmamayı ödüllendirmemek ve işbirliğinden kaçınmayı önlemek amacıyla, işbirliğinde bulunan firmaların Türkiye'ye ihraç ettiği belirlenen ürün tipleri için ürün grubu bazında hesaplanan damping marjlarının en yüksek olanı esas alınmıştır.

(2) Buna göre, soru formuna cevap veren üretici/ihracatçı firmalar ile işbirliğinde bulunmayan diğer firmalar için CIF bedelin yüzdesi olarak hesaplanan damping marjları aşağıda yer almaktadır.

Tayvan

YC Inox Co., Ltd. ..... % 7,98

Froch Enterprise Co., Ltd..... % 14,65

Tayvan'da yerleşik diğer firmalar..... % 25,78

ÇHC

Foshan Vinmay Stainless Steel Co., Ltd. ..... % 21,95

Foshan Nanhai Qiuxun Stainless Steel Product Co. Ltd. ..... % 35,32

ÇHC'de yerleşik diğer firmalar..... % 47,12

ÜÇÜNCÜ KISIM

Zarara İlişkin Belirlemeler

BİRİNCİ BÖLÜM

Dampingli İthalat

Genel

MADDE 18 – (1) Yönetmeliğin 17 nci maddesi çerçevesinde, soruşturma konusu ülke menşeli ithalatın hacminde mutlak anlamda ya da Türkiye tüketimine oranla önemli ölçüde bir artış olup olmadığı incelenmiştir. Bu inceleme zarar incelemesine esas olarak kabul edilen 2008-2011 yılları arasındaki dönem için yapılmıştır. Bununla beraber, aynı dönem için genel ithalatın gelişimi ile soruşturmaya konu olmayan üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın seyri de incelenmiştir.

Genel ithalatın gelişimi ve fiyatları

MADDE 19 – (1) Soruşturma konusu maddenin genel ithalatı miktar bazında 2008 yılında 15.533 ton iken 2009 yılında 15.526 ton, 2010 yılında ise 15.702 ton olarak gerçekleşmiştir. SD'yi içeren 2011 yılındaki ithalat miktarı ise 20.594 tondur.

(2) Toplam ithalatın ortalama birim fiyatları incelendiğinde ise 2008 ve 2009 yıllarında sırasıyla 4.091 ABD Doları/ton ve 2.777 ABD Doları/ton olan birim fiyatların 2010 yılında 3.428 ABD Doları/tona yükseldiği, 2011 yılında ise 3.860 ABD Doları/ton olarak gerçekleştiği görülmektedir.

Soruşturma konusu ithalatın gelişimi ve fiyatları

MADDE 20 – (1) ÇHC menşeli ithalatın gelişimi incelendiğinde, 2008 yılında 2.208 ton olarak gözlenen ithalat miktarının 2009 yılında ciddi düzeyde gerileyerek 256 tona düştüğü, 2010 yılında ise tekrar toparlanarak 1.811 tona ulaştığı görülmektedir. 2011 yılında ise bahse konu

ülke menşeli ithalat miktarı bir önceki yıla göre %219 oranında artarak 5.780 tona ulaşmıştır. ÇHC menşeli ithalatın soruşturma konusu madde ithalatı içerisindeki payına bakıldığında 2008 yılında %14 seviyesinde olan ithalat içindeki payın 2009 ve 2010 yıllarında sırasıyla %2 ve %12 olarak gerçekleştiği, 2011 yılında ise %28'e yükseldiği görülmektedir.

(2) ÇHC'den gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatları 2008 ve 2009 yıllarında sırasıyla 4.036 ABD Doları/ton ve 3.587 ABD Doları/ton iken 2010 yılında 3.572 ABD Doları/ton olarak gerçekleşmiş, 2011 yılında ise 3.691 ABD Doları/tona ulaşmıştır.

(3) 2008 ve 2009 yıllarında sırasıyla 3.398 ve 2.999 ton olan Tayvan menşeli ithalat ise 2010 yılında 3.438 tona yükselmiştir. SD'yi de içeren 2011 yılında ise Tayvan menşeli ithalatın miktarı bir önceki yıla göre %52 oranında artış göstererek 5.243 tona ulaşmıştır. Bu dönemde Tayvan menşeli ithalatın ithalat içerisindeki payı incelendiğinde ise 2008 ve 2009 yıllarında sırasıyla %22 ve %19 olan ithalat içi payın 2010 yılında tekrar %22'ye ulaştığı, 2011 yılında ise %26'ya yükseldiği görülmektedir.

(4) Tayvan'dan gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatlarına bakıldığında 2008 ve 2009 yıllarında sırasıyla 4.873 ABD Doları/ton ve 2.933 ABD Doları/ton olan birim fiyatların 2010 yılında 3.553 ABD Doları/ton seviyesine ulaştığı, 2011 yılında ise 3.814 ABD Doları/tona yükseldiği görülmektedir.

Üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalat

MADDE 21 – (1) Üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalata bakıldığında 2008 yılında 9.927 ton olan ithalat miktarının 2009 ve 2010 yıllarında sırasıyla 12.270 ve 10.454 ton olarak gerçekleştiği, 2011 yılında ise 9.571 tona gerilediği görülmektedir. Üçüncü ülkeler menşeli ithalatın genel ithalat içerisindeki payı ise 2008 yılında %64, 2009 yılında %79, 2010 ve 2011 yıllarında ise sırasıyla %67 ve %46 düzeyindedir.

(2) Üçüncü ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın ortalama birim fiyatlarına bakıldığında da 2008 yılında 3.836 ABD Doları/ton olan ortalama birim fiyatın 2009 yılında 2.722 ABD Doları/tona gerilediği, 2010 yılında ise 3.361 ABD Doları/ton olarak gerçekleştiği görülmektedir. 2011 yılındaki ortalama birim fiyatlar ise 3,986 ABD Doları/ton olarak kaydedilmiştir.

Türkiye toplam benzer mal tüketimi ve pazar payları

MADDE 22 – (1) Türkiye toplam benzer mal tüketimi hesaplanırken başvuru sahibi firma haricinde üretim ve yurt içi satışlarına ilişkin olarak Bakanlığa bilgi veren bir diğer yerli üreticinin verilerinden yararlanılmıştır. Yerli üreticilerin yurtiçi satışlarının ve soruşturma konusu ülkelerden gerçekleştirilen ithalatın toplam tüketime oranlanmasıyla da pazar payları hesaplanmıştır.

(2) Buna göre yurt içi tüketim endeksi 2008'de 100 birim iken 2009 yılında 99 birime gerilemiş, 2010 yılında ise 114 birime yükselmiştir. 2011 yılının endeks değerinin ise 140 birim olarak gerçekleştiği görülmektedir. Diğer bir ifadeyle 2008-2011 yılları arasında yurt içi tüketim %40 oranında artış göstermiştir.

(3) ÇHC'nin 2008 yılında 100 birim olan pazar payı endeksi, 2009 yılında 12 birime gerilemiş, 2010 yılında ise 72 birime yükselmiştir. 2011 yılında ise ÇHC menşeli ithalatın pazar payı endeksi 187 birim seviyesindedir.

(4) Tayvan'ın 2008 yılında 100 birim olan pazar payı endeksi 2009 ve 2010 yıllarında sırasıyla 89 ve 88 birim olarak gerçekleşmiş, 2011 yılında ise 110 birime yükselmiştir.

(5) Soruşturma konusu ÇHC ve Tayvan menşeli ithalatın toplam pazar payları endeksi ise 2008 yılı 100 kabul edildiğinde 2009 yılında 59 birime gerilemiş, 2010 yılında ise toparlanarak 82 birime ulaşmıştır. 2011 yılındaki endeks değeri ise 141 birimdir.

(6) Diğer ülkelerin toplam pazar payı 2008 yılında 100 kabul edildiğinde, 2009 yılında 125, 2010 yılında ise 92 birim olarak gerçekleşmiştir. 2011 yılı için endeks değeri 69 birimdir.

(7) Öte yandan yerli üreticilerin pazar payı 2008 yılında 100 birim kabul edildiğinde 2009 yılında 95 birime gerilemiş, 2010 yılında ise 172 birime yükselmiştir. Yerli üreticilerin 2011 yılı için pazar payı endeksi ise 131 birimdir.

İKİNCİ BÖLÜM

Dampingli İthalatın Yerli Üretici Fiyatları Üzerindeki Etkisi

Genel

MADDE 23 – (1) Yönetmeliğin 17 nci maddesinin ilgili hükümleri çerçevesinde dampingli ithalatın yerli üretim dalının satış fiyatları üzerindeki etkisi değerlendirilirken işbirliğine gelen ihracatçı ve ithalat istatistikleri bazında fiyat kırılması ve fiyat baskısı miktar ve oranları hesaplanmıştır.

Fiyat kırılması

MADDE 24 – (1) Fiyat kırılması, ithal ürün fiyatlarının Türkiye piyasasında yerli üreticinin yurt içi satış fiyatlarının yüzde olarak ne kadar altında kaldığını gösterir.

(2) Fiyat kırılması analizinde soruşturma konusu ülkelerin ve işbirliğinde bulunan üretici/ihracatçı firmaların ortalama CIF ithal fiyatlarının üzerine gümrük vergisi ve diğer ithalat masrafları ilave edilerek bulunan soruşturma konusu maddenin Türkiye piyasasına giriş fiyatları, yerli üretim dalının ortalama yurtiçi satış fiyatları ile karşılaştırılmıştır. Soruşturma konusu ithalatın yurtiçi pazara giriş fiyatı bulunurken CIF ithal fiyatlarına gümrüklerde gerçekleşen diğer masraflar için %2 oranında ilave yapılmıştır. Söz konusu üründe herhangi bir gümrük vergisi bulunmamaktadır.

(3) Bu çerçevede, ÇHC menşeli ithalat için hesaplanan fiyat kırılması CIF ihraç fiyatının yüzdesi olarak 2008 yılında %20, 2009 yılında -%11, 2010 yılında %0,1 ve 2011 yılında ise %7’dir.

(4) ÇHC’de yerleşik işbirliğine gelen firmaların soruşturma dönemi olan 2011 yılındaki ortalama ihraç fiyatları kullanılarak da fiyat kırılması hesabı yapılmıştır. Buna göre, Foshan Vinmay firmasının yerli üreticinin fiyatları üzerinde %7 oranında, Foshan Nanhai firmasının ise %32 oranında kırılmaya neden olduğu belirlenmiştir.

(5) Tayvan menşeli ithalat için hesaplanan fiyat kırılması ise CIF ihraç fiyatının yüzdesi olarak 2008 yılında -%1, 2009 yılında %8, 2010 yılında %1 ve 2011 yılında ise %4’tür. Tayvan’da yerleşik işbirliğine gelen firmaların soruşturma dönemi olan 2011 yılındaki ortalama ihraç fiyatları kullanılarak fiyat kırılması hesabı yapıldığında ise YC firmasının %8, Froch firmasının ise %4 oranında kırılmaya neden olduğu belirlenmiştir.

(6) Nihai bildirim sonrasında görüş bildiren ithalatçı firmalar yukarıda tespiti yapılan fiyat kırılması oranları ile hesaplanan damping marjlarını karşılaştırarak hesaplamalarda hata olduğunu öne sürmüşlerdir. Bu bağlamda, Foshan Vinmay firması için tespit edilen fiyat kırılması

oranının %7 olmasına rağmen damping marjının %21,95 olmasının ve Froch firması için tespit edilen damping marjının YC firması için tespit edilen fiyat kırılmasından düşük olmasına rağmen Froch firmasının damping marjının daha yüksek tespit edilmesinin hesaplama hatasını gösterdiği savunulmuştur.

(7) Nihai bildirim sonrasında ithalatçı firmalar ile yerli üreticinin katılımıyla düzenlenen dinleme toplantısında da benzer iddialar gündeme getirilmiş bahse konu toplantıda gerekli açıklamalar yapılmasına rağmen aynı iddialar yazılı olarak da tekrarlanmıştır. Fiyat kırılması yukarıda da izah edildiği üzere ithal ürün fiyatlarının Türkiye piyasasında yerli üreticinin yurt içi satış fiyatlarının yüzde olarak ne kadar altında kaldığını göstermektedir. Bu bağlamda fiyat kırılmasının tespitinde karşılaştırma yerli üreticinin fiyatları ile ithalatın birim fiyatları arasında yapılmaktadır.

(8) Buna karşılık, damping marjı tespitinde işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmaların kendi iç piyasalarına yaptıkları satışların fiyatları ile ihraç ettikleri ürünlerin birim fiyatları tip bazında ve fabrika çıkış aşamasında karşılaştırılmaktadır. Dolayısıyla, fiyat kırılması ile damping marjı birbirinden tamamen farklı göstergeler olup aralarında bir korelasyon bulunmamaktadır. Fiyat kırılması, işbirliğine gelen üretici/ihracatçı firmanın ihraç fiyatlarının yerli üreticinin fiyatlarının ne kadar altında olduğunu gösterirken damping marjı yurt dışındaki üretici/ihracatçı firmanın ihraç fiyatları ile kendi iç piyasasında geçerli olan fiyatları arasındaki farkın CIF ihraç fiyatına göre oranlanması suretiyle tespit edilmektedir.

(9) Bazı ithalatçı firmalar Foshan Nanhai firması için tespit edilen fiyat kırılması oranının çok yüksek olduğunu belirterek hesaplamanın aynı kalite paslanmaz çelik borular dikkate alınarak yapılmasını talep etmişlerdir. Yapılan incelemede Foshan Nanhai firması için ihracata konu olan tipler arasında 201 kalite paslanmaz çelikten mamul ürünler olduğu tespit edilmiş, ithalatçı firmaların talebine uygun olarak sadece 304 kalite paslanmaz çelikten mamul borular için de fiyat kırılması hesaplaması yapılmıştır. Buna göre tespit edilen fiyat kırılması %13 seviyesindedir.

Fiyat baskısı

MADDE 25 – (1) Dampingli ithalat nedeniyle yerli üretim dalının fiyatlarının bastırılmış olması tespiti yapıldığından dampingli ithalatın fiyatının yerli üretim dalının olması gereken satış fiyatının ne kadar altında olduğu belirlenmiştir. Fiyat baskısı, dampingli ithal fiyatlarının Türkiye

piyasasında yerli üretim dalının olması gereken satış fiyatının yüzde olarak ne kadar altında kaldığını gösterir.

(2) Fiyat baskısı analizinde, soruşturma konusu ülkelerin ve işbirliğinde bulunan üretici/ihracatçı firmaların ortalama CIF ithal fiyatlarının üzerine ithalat masrafları ilave edilerek (gümrük vergisi sıfırdır) bulunan ilgili ürünlerin Türkiye piyasasına giriş fiyatları, yerli üretim dalının üretim maliyetine makul oranda kâr marjı eklenmek suretiyle tespit edilen olması gereken satış fiyatı (hedef fiyat) ile karşılaştırılmış ve dampingli ithalatın fiyatının yerli üretim dalının olması gereken fiyatını önemli ölçüde baskı altına aldığı tespit edilmiştir.

(3) Bu çerçevede hesaplanan fiyat baskısı ÇHC menşeli ürünler için CIF ihraç fiyatının yüzdesi olarak 2008 yılında %51, 2009 yılında %24, 2010 yılında %22, 2011 yılında ise %30 olarak hesaplanmıştır.

(4) 2011 yılında ÇHC'de yerleşik işbirliğine gelen üretici/ihracatçılardan Foshan Vinmay firmasının bireysel CIF ihraç fiyatının %30'u, Foshan Nanhai firmasının ise %61'i oranında fiyat baskısına neden olduğu tespit edilmiştir.

(5) Tayvan menşeli ithalatın neden olduğu fiyat baskısı ise 2008 yılında %25, 2009 yılında %50, 2010 yılında %23, 2011 yılında ise %26 olarak belirlenmiştir. 2011 yılında Tayvan'da yerleşik işbirliğinde bulunan üretici/ihracatçı firmalar için fiyat baskısı ise YC firması için %31, Froch firması için ise %27 düzeyindedir.

(6) Bazı ithalatçı firmalar Foshan Nanhai firması için tespit edilen fiyat baskısı oranının çok yüksek olduğunu belirterek hesaplamanın aynı kalite paslanmaz çelik borular dikkate alınarak yapılmasını talep etmişlerdir. Yapılan incelemede Foshan Nanhai firması için ihracata konu olan tipler arasında 201 kalite paslanmaz çelikten mamul ürünler olduğu tespit edilmiş, ithalatçı firmaların talebine uygun olarak sadece 304 kalite paslanmaz çelikten mamul borular için de fiyat baskısı hesaplaması yapılmıştır. Buna göre tespit edilen fiyat baskısı %37 olarak belirlenmiştir.

Fiyat bastırması

MADDE 26 – (1) Fiyat bastırması yerli üretim dalının dampingli ithalat sebebiyle maliyet artışlarını fiyatına yansıtamaması veya düşen maliyetlerden daha fazla oranda fiyatlarını düşürmesi sebebiyle kâr oranının azalması veya maliyet-satış oranının yükselmesidir. Yerli üreticinin soruşturma konusu üründeki kâr (zarar) oranı 2008 yılında -100 olarak kabul edildiğinde bu oran 2009'da -148'e gerilemiş, 2010 yılında -81 ve 2011 yılında ise -78 seviyesinde seyretmiştir. Ürün kârlılığında 2009 yılından itibaren iyileşme görülüyor olsa da zarar devam etmektedir. Yerli üreticinin birim ticari maliyet-birim yurt içi satış fiyatı oranı 2008-2011 döneminde birden büyük seyretmiştir. Bu durum, satış fiyatının maliyeti karşılama oranının düşük olduğunu ve dampingli ithalat nedeniyle yerli üreticinin zararına satış yaptığını teyit etmektedir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Yerli Üretim Dalının Durumu

Yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri

MADDE 27 – (1) Yerli üretim dalının ekonomik göstergelerinin incelenmesinde başvuru sahibi Borusan firmasının soruşturma konusu ürüne ait 2008-2011 yılları verileri esas alınmıştır. Yönetmeliğin 17 nci maddesi hükümleri çerçevesinde, dampingli ithalatın yerli üretim dalının ekonomik göstergeleri üzerindeki etkisinin tespiti amacıyla, zarar dönemi içerisinde yerli üretim dalının üretim, satış, pazar payı, yurtiçi fiyatlar, kapasite, kapasite kullanımı, maliyetler, stoklar, istihdam, ücretler, verimlilik, nakit akışı, yatırımlardaki artış, kârlılık, büyüme, sermaye artışı, net dönem kârı/zararı göstergeleri analiz edilmiştir.

(2) Söz konusu dönem için yapılan zarar analizinde eğilimi görebilmek amacıyla TL bazındaki veriler TÜİK tarafından hesaplanan yıllık ortalama üretici fiyatları endeksi kullanılarak enflasyondan arındırılmış, reel hale getirilmiş ve 2008 yılı esas alınarak endekslenmiştir.

a) Üretim;

1) Yerli üretim dalının ilgili üründe 2008 yılında 100 olan üretim miktar endeksi 2009 yılında 111'e yükselmiş, takip eden dönemde de artarak 2010 yılında 251 birime ulaşmıştır. 2011

yılındaki endeks değeri ise 265 birimdir.

b) Satışlar;

1) Yerli üretim dalının ilgili üründe 2008 yılında 100 olan yurtiçi satış miktar endeksi, 2009 yılında 94 birime gerilemiş, 2010 yılında 228 birime yükselmiştir. 2011 yılının endeks değeri ise 212 birimdir.

c) İhracat;

1) Yerli üreticinin ilgili üründe 2008 yılında 100 olan ihracat miktar endeksi, 2009 yılında 20'ye, 2010 yılında ise 2 birime gerilemiştir. 2011 yılında ise endeks değeri 418 birime yükselmiştir.

ç) Pazar payı;

1) Soruşturma konusu ürünün genel ithalat miktarı ile yerli üretim dalının yurt içi satış miktarının toplanması suretiyle belirlenen yurt içi tüketim miktar endeksi 2008 yılında 100 olarak alındığında 2009 yılında 99 birime gerilemiş, 2010 yılında toparlanarak 114 birime yükselmiştir. 2011 yılındaki endeks değeri ise 140 birimdir. Yerli üretim dalının ilgili üründe yurtiçi pazar payı ise 2008 yılında 100 olarak kabul edildiğinde 2009 yılında 95 birime gerilemiş, 2010 yılında ise 172 birim olarak gerçekleşmiştir. 2011 yılının pazar payı endeksi 131 birim seviyesindedir.

d) Yurtiçi fiyatlar;

1) Yerli üretim dalının ilgili üründe ağırlıklı ortalama yurtiçi birim satış fiyatı endeksinin, 2008 yılı verileri 100 olarak alındığında, 2009 ve 2010 yıllarında sırasıyla 74 ve 81 birim olarak gerçekleştiği, 2011 yılında ise 100 birim olduğu görülmektedir.

e) Maliyetler;

1) Yerli üretim dalının ilgili üründe ağırlıklı ortalama birim ticari maliyet endeksi 2008 yılında 100 iken, takip eden dönemde düşüş göstererek 2009 yılında 82'ye, 2010 yılında ise 79'a gerilemiştir. 2011 yılının verilerine göre ise endeks değeri 96 birimdir.

f) Stoklar;

1) Yerli üretim dalının ilgili üründeki stok verileri incelendiğinde 2008 yılında 100 olan stok düzeyi endeksinin, 2009 yılında 87'ye gerilediği, 2010 yılında ise 150 birime yükseldiği görülmektedir. 2011 yılının endeks değeri 221 birimdir.

g) Kapasite ve kapasite kullanım oranı (KKO);

1) Yerli üretim dalının 2008 ve 2009 yılları arasındaki dönemde üretim kapasitesinde bir değişiklik olmamıştır. Üretim kapasitesi 2010 yılından itibaren artmış, 2008 ve 2009 yıllarında 100 birim olan endeks değeri 2010 yılında 172 birime, 2011 yılında ise 356 birime yükselmiştir. Bu dönemde KKO ise 2008 yılı endeks değeri 100 birim kabul edildiğinde 2009 yılında 111, 2010 yılında 147, 2011 yılında ise 74 birim olarak gerçekleşmiştir.

ğ) İstihdam;

1) Yerli üretim dalının ilgili üründeki çalışan toplam işçi sayısı endeksi 2008 yılında 100 kabul edildiğinde, 2009 yılında aynı kalmış, 2010 yılında ise 127 birime yükselmiştir. 2011 yılının endeks değeri ise 145 birim olarak gerçekleşmiştir.

h) Ücretler;

1) Yerli üretim dalının ilgili ürün üretiminde çalışan işçilerinin aylık giydirilmiş brüt ücret endeksi 2008 yılında 100 olarak alındığında, 2010 yılında 84 birime gerilemiş, 2010 yılında ise 91 birim olarak gerçekleşmiştir. 2011 yılı için endeks değeri ise 144 birimdir.

ı) Verimlilik;

1) Yerli üretim dalının ilgili ürün üretiminde çalışan işçi başına verimlilik endeksi 2008 yılında 100 iken, 2009 yılında 111'e, 2010 yılında ise 197 birime ulaşmıştır. 2011 yılının endeks değeri ise 182 birimdir.

i) Kârlılık;

1) Yerli üretim dalının ilgili üründe ticari maliyetleri ve ortalama yurt içi satış fiyatları dikkate alınarak hesaplanan yurt içi ürün birim kârlılık endeksi 2008 yılında zarar söz konusu olduğundan -100 olarak kabul edilmiştir. Endeks değeri izleyen yıllarda da negatif seyretmiş 2009 yılında -

121’e gerilemiş, 2010 yılında -64, 2011 yılında ise -70 birim olarak gerçekleşmiştir.

2) Yerli üretim dalının tüm satışları dikkate alınarak hesaplanan toplam kârlılık endeksi ise 2008 yılında zarar söz konusu olduğundan -100 olarak kabul edilmiştir. Endeks değeri 2009 yılında -146 birime gerilemiş, 2010 yılında -77 birim, 2011 yılında ise -81 birim olarak gerçekleşmiştir.

j) Nakit akışı;

1) Yerli üretim dalının ilgili ürün satışları ile yarattığı nakit akışı endeksi kârlılıktaki olumsuz seyir nedeniyle 2008 yılında -100, 2009 yılında -133, 2010 yılında -137, 2011 yılında ise -106 birim olarak gerçekleşmiştir.

k) Net kârlılık, özkaynakların kârlılığı;

1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, 2008 yılında -100 olan net zarar endeksi (Net Kâr/Net Satış), 2009’da -30’a, 2010 yılında ise 26 birime yükselmiştir. 2011 yılındaki endeks değeri tekrarlayan zarar nedeniyle -2 birime gerilemiştir. Yerli üreticinin bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, 2008 yılı itibariyle -100 olan yatırımların geri dönüş oranı (Kâr/Özkaynak), 2009 yılında -11’e yükselmiş, 2010 ve 2011 yıllarında ise sırasıyla 28 ve 27 olarak gerçekleşmiştir.

2) Yatırım hasılatı (Kâr/Aktif Toplamı) oranına bakıldığında ise 2008 yılında -100 birim olan oran, 2009 ve 2010 yıllarında sırasıyla -46 ve 36 birime yükselmiş 2011 yılını ise -7 olarak kapatmıştır.

l) Büyüme;

1) Yerli üretim dalının bütün faaliyetleri ile ilgili olarak, aktif büyüklüğü reel olarak 2008 yılında 100 iken, takip eden iki yılda sırasıyla 73 ve 294 olarak gerçekleşmiş, 2011 yılında ise 138 birimde kalmıştır.

m) Sermaye artışı;

1) Yerli üretim dalının sermaye artırma yeteneğini görebilmek amacıyla yerli üretim dalının bütün faaliyetlerinde kullanılan öz sermayesinin gelişimi incelenmiştir. Buna göre, 2008 yılında -100 olan öz sermaye endeksi, 2009 yılında -307’ye, 2010 yılında -380 birime gerilemiş, 2011 yılında ise 33 birime yükselmiştir.

n) Yatırımlardaki artış;

1) Yerli üretim dalının yapmış olduğu tevsi yatırımları 2008 yılında 100 olarak alındığında, 2009 yılında 131 birime yükselmiş, 2010 yılında ise 67 birim olarak gerçekleşmiştir. 2011 yılının endeks değeri 114 birimdir.

2) Firmanın yenileme yatırımlarına bakıldığında ise 2008 yılında 100 birim olan yatırım tutarının 2009 yılında 21 birime gerilediği, 2010 yılında 253 birime, 2011 yılında ise 626 birime yükseldiği görülmektedir.

Ekonomik göstergelerin değerlendirilmesi

MADDE 28 – (1) Yerli üretim dalının yukarıda açıklanan ekonomik göstergeleri, firmanın dampingli ithalattan kaynaklanan olumsuzluklarla karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Firmanın üretim kapasitesinin büyük kısmını kullanamadığı, yurt içi satışlarında dampingli ithalattan kaynaklanan fiyat baskısı nedeniyle maliyetlerini karşılayamayacak düzeyde bir fiyatlandırma politikası izlemek zorunda kaldığı anlaşılmaktadır. Bu durum kârlılıktaki olumsuz tabloyu ve bu nedenle oluşan bilanço olumsuzluklarını da açıklamaktadır. Bununla beraber, firmanın bilanço verilerinin daha kapsamlı bir analizi de yapılarak zarara neden olabilecek diğer unsurların etkileri tespit edilmeye çalışılmıştır.

(2) Yerli üreticinin bilanço verileri incelendiğinde aktif büyüklükte meydana gelen değişim dikkate çarpmaktadır. Firmanın bilanço verileri sadece üretim faaliyetini değil aynı zamanda ticari faaliyetleri de kapsadığından yukarıda verilen konsolide rakamlar yerine bilanço verileri ayrıştırılarak üretime ilişkin firma aktiflerinin gelişimi incelenmiştir. Buna göre, firmanın üretime ilişkin aktifleri içerisinde dönen varlıkların oranının yükseldiği gözlenmiştir.

(3) Normal şartlar altında, firmaların daha likit olan dönen varlıklarının toplam varlıkları içerisindeki payının artması olumlu bir gösterge olarak yorumlanabilmektedir. Bununla beraber yerli üreticinin bilanço verileri incelendiğinde dönen varlıklar içerisinde stokların oranının ciddi düzeyde olduğu ve 2008-2011 döneminde de artış gösterdiği görülmektedir. Diğer bir ifade ile dönen varlıklarda stok tutarında dampingli ithalat nedeniyle görülen artış firmanın yeterli satış hacmine ulaşamadığının göstergesi niteliğindedir. 2008-2011 döneminde stokların dönen varlıklar içerisindeki payının artması firmanın dönen varlıklarının likidite kaybına uğradığını da

göstermektedir.

(4) Öte yandan, firmanın dönen varlıkları daha az likit hale gelirken kısa vadeli yükümlülüklerinin de arttığı görülmektedir. Diğer bir ifadeyle yerli üretim dalı finansman kaynağı olarak daha fazla kısa vadeli kaynak kullanmak zorunda kalmıştır.

(5) Yerli üretim dalının bilanço kalemleri incelendiğinde dikkat çeken bir diğer unsur da özsermayede görülen erimedir. Bu duruma eşzamanlı olarak kısa vadeli kaynak kullanımının artması işletme faaliyetlerinin fonlanmasında artan oranda yabancı kaynağa başvurulduğunu göstermektedir. Diğer taraftan, işletme dampingli ithalatın etkisiyle normal faaliyetlerinden zarar etmekte, üretimden yapılan satış hacminin faaliyet giderlerini karşılayamayacak düzeyde seyrettiği anlaşılmaktadır.

(6) Nihai bildirime ilişkin görüşlerini ileten bazı ithalatçı firmalar tarafından yerli üretim dalının satışlarını 2 kat artırabilmek için yenileme yatırımlarını 6, finansal giderlerini 4,5 ve satış giderlerini 3,74 kat artırmak zorunda kaldığı belirtilerek bu dönemde işçi sayısının %45, idari personel sayısının ise %31 oranında artmış olmasından hareketle yerli üreticinin sermayesinin yetersiz olduğu, yatırımların doğru şekilde yapılamadığı ve personelin verimli kullanılamadığı öne sürülmüştür.

(7) Yerli üretim dalının incelenen dönemdeki verimlilik artışı %82 düzeyindedir. Dolayısıyla işgücünün verimli kullanılamadığı iddiası gerçeği yansıtmamaktadır. Serbest piyasa koşulları altında faaliyet gösteren herhangi bir işletmenin üretim ve satış miktarının yatırımlarındaki artış ile aynı oranda artış göstermesini beklemek makul bir yaklaşım olarak değerlendirilmemektedir. Nitekim nihai bildirimde paylaşılan rakamlar reel değerler olup yatırımların nominal büyüklüğünü ifade etmemektedir. Bu itibarla, yenileme yatırımlarındaki artış oranına bakarak ve bu artışın nominal büyüklüğü hakkında veriye sahip olmaksızın yatırımların verimsiz olduğunu savunmak mümkün görünmemektedir.

(8) Yerli üreticinin özsermayesindeki erimeye nihai bildirimde yer verilmiştir. Bununla beraber, dampingli ithalattan kaynaklanan baskıyla maliyetlerinin altında fiyatlandırma yapmak zorunda kalan yerli üreticinin bu dönemde özsermaye yapısının güçlenmesini ve dolayısıyla yabancı kaynak kullanımının düşmesini beklemek makul bir yaklaşım olarak değerlendirilmemiştir.

(9) İthalatçı firmaların bazıları tarafından nihai bildirimden sonra öne sürülen iddialardan bir diğeri ise yerli üretim dalının maliyetlerini düşürmesine rağmen zarar durumunun devam etmesinin stok yönetimindeki başarısızlıktan kaynaklandığıdır.

(10) Nihai bildirimde yerli üreticinin nihai mamul stokuna ilişkin reel veriler paylaşılmıştır. Endeks verileri incelendiğinde dönem sonu stok miktarının arttığı görülmektedir. Buna karşılık maliyetlerdeki iyileşmenin kârlılıkta mutlak anlamda değil nispi anlamda bir iyileşme yarattığı gözlenmektedir. Nitekim incelenen dönemde yerli üretim dalı dampingli ithalatın yarattığı fiyat baskısı nedeniyle yurt içi satış fiyatlarını birim ticari maliyetlerinin altında belirlemeye devam etmiştir. Diğer bir ifadeyle, birim maliyetteki gelişmeye rağmen dampingli ithalattan kaynaklanan fiyat baskısı yerli üreticinin kârlı fiyat düzeylerinden piyasaya giriş yapmasını engellemiştir. Artan üretim miktarına karşılık olarak satış miktarında buna yakın oranda bir artış yaşanmaması nedeniyle de stok miktarı artış göstermiştir.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Diğer Hususlar

Nihai bildirim sonrasında gündeme getirilen diğer hususlar

MADDE 29 – (1) Nihai bildirim sonrasında daha önce ithalatçı soru formuna yanıt vermediği halde görüş beyan eden ve düzenlenen dinleme toplantısına katılma talebinde bulunan ithalatçı firmalar olmuştur. Bu firmaların dinleme toplantısına katılma talepleri kabul edilmiştir. Söz konusu firmalar, soruşturma kapsamında otomotiv sanayinde kullanılan 400 kalite paslanmaz çelikten mamul boruları Tayvan’dan tedarik ettiklerini belirterek söz konusu maddelerin yerli üretici tarafından üretilemediğini belirtmişlerdir.

(2) Soruşturma açılışı sonrasında ne bahse konu ithalatçı firmalar ne de bu firmaların Tayvan’da yerleşik tedarikçileri tarafından işbirliğinde bulunulmuştur. Dolayısıyla nihai bildirim sonrasında gündeme getirilen bu hususların doğrulanması mümkün olmamıştır.

BEŞİNCİ KISIM

Dampingli İthalat ile Zarar Arasındaki Nedenselliğe İlişkin Belirlemeler

Dampingli ithalatın etkisi

MADDE 30 – (1) Soruşturma konusu ülkeler menşeli ithalatın 2008-2011 yılları arasında hem miktar hem de değer bazında artış gösterdiği ve bu artışa paralel olarak yurt içi piyasadan aldığı pazar payının üçüncü ülkeler menşeli ithalat ile yerli üretim dalı aleyhine yükseldiği tespit edilmiştir. 2008-2011 yılları arasında toplam Türkiye tüketimi %40 oranında büyürken iki ülke menşeli ithalatın pazar payındaki artış oranı %41 düzeyinde seyretmiştir. Bu dönemde üçüncü ülkeler menşeli ithalatın pazar payı %31 oranında gerilerken yerli üretim dalının pazar payındaki artış toplam Türkiye pazarındaki büyümenin gerisinde kalarak %31 seviyesinde kalmıştır. Bu veriler, yerli üretim dalının dampingli ithalat nedeniyle Türkiye piyasasındaki nispi konumundaki iyileşmenin iç piyasadaki toplam genişlemenin gerisinde kaldığını göstermektedir.

(2) Öte yandan, yerli üretim dalının dampingli ithalatın yarattığı fiyat baskısı nedeniyle fiyatlandırma yaparken ticari maliyetlerini göz ardı etmek zorunda kaldığı ve bu nedenle incelenen dönemde sürekli olarak faaliyet zararıyla karşılaştığı görülmektedir. Dolayısıyla, toplam Türkiye piyasası içerisindeki payını artıran yerli üretim dalının bunu ticari maliyetlerini dahi karşılayamayacak fiyat düzeylerinde piyasaya giriş yaparak gerçekleştirdiği anlaşılmaktadır. Bu durum, pazar payındaki artışa rağmen yerli üretim dalının faaliyet kârı elde edememesini açıklamaktadır.

(3) Bununla beraber, dampingli ithalatın birim fiyatlarının, birim ticari maliyetlerinin altında olmasına rağmen yerli üretim dalının yurt içi satış fiyatlarını önemli ölçüde kırdığı da tespit edilmiştir.

(4) Bu tespitler ışığında, yerli üretim dalındaki olumsuz gelişmelerin dampingli ithalatla eşzamanlı görülmesi sebebiyle, yerli üretim dalında görülen zarar ile dampingli ithalat arasında illiyet bağı olduğu sonucuna varılmıştır.

Diğer ülkelerden ithalat

MADDE 31 – (1) Diğer ülkelerden yapılan ithalat miktarı 2008-2011 döneminde soruşturma konusu ülkelerden farklı olarak nispeten istikrarlı bir seyir izlemiş ve söz konusu ülkelerin Türkiye piyasasındaki pazar payları önemli ölçüde düşmüştür.

ALTINCI KISIM

Sonuç

Karar

MADDE 32 – (1) Soruşturma sonucunda dampingin, yerli üretim dalında zarar ve her ikisi arasında illiyet bağının mevcut olduğu tespit edilmiş olup, İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulunun kararı ve Bakan’ın onayı ile aşağıda tanımı ve menşei belirtilen eşyanın Türkiye’ye ithalatında karşısında belirtilen oranlarda dampinge karşı kesin önlem yürürlüğe konulmuştur.

GTİP	Eşyanın Tanımı	Menşe Ülke	Firma	Dampinge Karşı Önlem (CIF Bedelin %)
7306.40.20.90.00	Diğerleri	Çin Tayvanı	YC Inox Co., Ltd.	7,98
			Froch Enterprise Co., Ltd.	7,98
7306.40.80.90.00	Diğerleri			14,65
			Diğerleri	
		Çin Halk Cumhuriyeti	Foshan Vinmay Stainless Steel Co., Ltd.	13,82

Foshan Nanhai Qiuxun Stainless Steel Product Co. Ltd.	25,27	7306.61.10.00.00	Paslanmaz çelikten olanlar
Diğerleri	25,27		

Uygulama

MADDE 33 – (1) Gümrük idareleri, Karar maddesinde gümrük tarife pozisyon numarası, tanımı ve menşe ülkesi belirtilen eşyanın, diğer mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, serbest dolaşıma giriş rejimi kapsamındaki ithalatında, karşılarında gösterilen oranda dampinge karşı kesin önlemi tahsil ederler.

Yürürlük

MADDE 34 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 35 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Ekonomi Bakanı yürütür.

Bu yazı GümrükApp'ten alınmıştır.